لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذكارو كې

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليكنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سريزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پـــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آيتونو او نبوي احاديـــثو) ژباړل د اهميت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنايي نلري، وکولای شي د قرآن او حديثو د الفاظو په معنى پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهيمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي يو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدليدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د يادولو او ستايلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فيصلې او قضاء او قدر ته د تسليميدلو ځرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ويل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهيمو باندي پوهيدل هم ضروري ګڼل کيږي، تر څو يې د لوستلو او ويلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنى او مفهوم په نظر کي نيولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړيده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتيب په لحاظ کمزوري، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کــوم عــبارتونه يــا کلمي چي د معنی د بشپړ تيا* لپاره مي اضافه کړيدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مينځ کي راوړيدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه يې توپير* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نومړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ايښې ده، او بيا مي د کــتاب په پای کي د نومړو کلماتو يو جدول يا لست اضافه کړيدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی يا بلي هجې د پيژندني لپاره ورته مراجعه وشــي، او پــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانی سره استفاده وکړای شي.

د احاديثو د ژباړلو لپاره مي د احاديثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړيده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړيده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملي سره زيات سمون لري.

اميد دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هير نکړي.

وصلى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

رياض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سریزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنَّةِ» نه مختصر کړيدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه يواځي اذکار راوړيدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او يواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه يواځي يو يا دوه مراجع ذکر کړيدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله ﷻ نه د هغه په نيکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونكي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو كي يې برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت كي ګټور وګرځوي، الله ﷻ د همدي كار مَل او په هغه باندي قادر دى.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضیلت

الله جَلَّ جَلالُهُ فـــرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢]

۞ ما ياد كړى، زه به تاسو ياد كړم، او زما شكر پرځاى كړى، او زما نا شكري مه كوى.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډيرو يادولو سره ياد كړى.

﴿وَالذَّاكِــرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذكر كونكو سړو او ذكر كونكو ښځو لپاره الله جَلَّ جَلالُهُ بخښنه* او لوى ثواب او اجر تيار كړى دى.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزى او په ويره او په ټيټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بيګاه ياد كړه، او له غافلانو څخه مه كيږه.

پيغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه څوک چې د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چې نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فرمايي: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چې ستاسو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو درجې* لوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چې د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړې* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همدا رنګه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چې په هغه کې د الله ذکر کيږي، او هغه کور چې د الله ذکر نه پکښې کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِـــي، وَإِنْ ذَكَـــرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(١).

۞ الله جل جلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يي په خپل زړه کي ياد کړم، زه يي له ځان سره يادوم، او که يي په يوې ډلي کي ياد کړم، زه يي د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته له پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(٢).

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســـوله! د اســـلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل: چي

(١) بخاري ١٧١/٨، مسلم ٢٠٦١/٤، او دا لفظ د بخاري دی.
(٢) ترمذي ٤٥٨/٥، ابن ماجه ١٢٤٦/٢، صحيح الترمذي ١٣٩/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذكر سره لمده* وي.

او پيغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ» (١).

۞ چا چي د الله ﷻ له كتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې كي يوه نيكي ده، او يوه نيكي لس چنده (ثواب*) لري، زه نــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلكه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ» (٢).

۞ عقــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* كي (ناست) وو

---

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پیغمبر ﷺ راووت، او وېي فرمايل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چي هره ورځ «بُطحان*» يا «عقيق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چي نه يې په کي کومه ګناه کړي وي، او نه يې پکي خپلولي ختمه کړي وي؟ نو مونږ وويل: چي مونږ (ټول) دا خوښوو، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: که له تاسو نه يو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آيته زده کړي او يا يې ولولي، او يا د قرآن دوه آيته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آيته) له دريو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګي (دآيتونو) د شمير په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»[(۱)].

۞ څـــوک چي په يو ځای کي کيناست او الله ﷻ يې پکي ياد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پري کمښت او زيان پيښ شي، او چا چي په يو ځای کي ډډه ولګوله او الله ﷻ يې هلته ياد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲۶۴/۴، او نورو هم روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَــمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إلاّ كَانَ عَلَيْهِمْ ترَةً، فَإنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ كوم قوم چي په يو ځای کي کيني، او الله ﷻ پکي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله ﷻ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به وركړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا منْ قَوْمٍ يَقُومُونَ منْ مَجْلس لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فيه إلاّ قَامُوا عَنْ مثْلِ جيفَة حمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ كـــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله ﷻ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلى وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّه الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإلَيْه النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/ ١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/ ٢٦٤، احمد ٢/ ٣٨٩، صحيح الجامع ٥/ ١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/ ١١٣)، مسلم ٤/ ٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دى.

٢- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ للَّهِ، وَلاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[(١)].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دى شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدى په هر څه قادر دى، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوى دى، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګــناه نــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله جَلَّ جَلَالُهُ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

٣- «الحَمدُ للهِ الّذي عَافَاني في جَسَدي، ورَدَّ عليَّ رُوحِي، وأَذنَ لي بِذِكْرِهِ»[(٢)].

۞ ټولــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(١) څــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاځي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخــاري (فــتح الــباري ٣/٣٩)، او نورو هم روايت کړيدى، او پورتنى لفظ د ابن ماجه دى، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٥.

(٢) ترمذي ٥/٤٧٣، صحيح الترمذي ٣/١٤٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يې زما روح بيا را كړ، او ما ته يې د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

٤- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّهِ لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَاتَّقُواْ اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

[آل عمران: ۱۹۰-۲۰۰] (۱).

۞ بې شکه چې په آسمانونو او ځمکه کې، او د شپې او ورځې په بدلیدلو کې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه کسان چې د الله ذکــر کوي پداسي حال کې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمکې په پیدایښت کې سوچ او فکر کــوي، (او وایي) ای زموږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمکه) دې خوشې او بې فایدې ندي پیدا کړي، پاکي ده تا لره، نو موږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. ای پروردګاره! بې شکه چې ته څوک دوزخ* ته واچــوې نو په رښتیا سره تا هغه رسوا او ذلیل کړیدی، او ظالمانو لره هیڅوک مرستندوی نشته. ای پروردګاره! په رښتیا سره موږ د آواز* کونکي (آواز) واورید چې ایمان ته یې بلنه* کوله (ویل یې) چې په خپل پروردګار ایمان راوړی، نو موږ ایمان راوړ، ای زموږ پروردګاره! زموږ

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۸/۲۳۷)، مسلم ۱/۵۳۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه لیري کړه، او مونږ ته لـــه نیکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چې د خپلو پیغمبرانو په (ذریعه) دي راسره وعده کړیده، او د قیامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتیا سره چې ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چې زه به له تاسو نه د هیڅ عمل کونکي عمل نه ضایع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) یو له بل نه یاست، نو هغو کسانو چې هجرت یې کړی، او له خـــپلو کورونو نه ایستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذیت رســـیدلی، او جهاد یې کړی، او وژل شویدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چې (دهغو دمانیو او ونو) لاندي ویالې بهیږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډیر ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تیر باسي. (دا) یو نا څیزه* متاع او فائده ده، او بیا د دوی ځای دوزخ دی، او ډیر بد د هستوګني ځای دی. لیکن هغـــه کسان چې له خپل پروردګار نه ویریږي* او پرهیزګاري کوي، هغوی لره داسي جنتونه دي چې په هغه کي به ویالې رواني وي، تل* به پـــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه میلمستیا ده (هغوی لره)، او هغه څه چې د الله سره دي هغه د نیکانو لپاره (ډیر) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقيق سره د اهل کتاب نه داسي کسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل کړي شويدى، او په هغه (تورات او انجيل) چي دوى ته نازل کړي شوى دى، ايمان لري، پداسي حال کي چي له الله نــه ويريدونکي دي، د الله آياتونه په لږو پيسو نه خرڅوي، د دي کسانو اجر او ثواب د الله سره دى، په رښتيا سره چي الله ژر حساب کونکي دى. اى مومنانو! صبر وکړى، او ټينګ اوسى (د دښمنانو په مقابل کي)، او جهاد ته تيار اوسى، او له الله نه وويريږى، دديې لپاره چي تاسو کاميابه شي.

٣- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ لله الّذي كَسَانِي هَذا (الثَّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّةٍ..»(١).

۞ ټولــه غوره ستاينه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بيله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته راکړه.

٣- دنوي جامي اغوستلو دعا

٦- «اللّهُــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»(٢).

(١) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدى، ارواء الغليل ٤٧/٧.
(٢) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت کړيدى، شمائل الترمذي د آلباني ليکنه ص٤٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ یـــا الهـــي! تا لره تړله غوره ستاینه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خیر ، او د څه لپاره چې جوړه شویده د هغه د خیر سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شویده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

٧-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالَى»[١].

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

٨- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»[٢].

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستایلی واوسیږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا

٩- «بِسْمِ اللهِ»[٣].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(١) ابو داود ۴/۴۱، صحیح ابي داود ٢/٧٦٠.

(٢) ابن ماجه ٢/١١٧٨، بغوي ١٢/۴١، صحیح ابن ماجه ٢/٢٧۵.

(٣) تـــرمذي ٢/۵٠۵، او نـــورو هم روایت کړیدی، اِرواء الغلیل ۴٩ نمبر حدیث، صحیح الجامع ٣/٢٠٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځاى ته د داخلیدلو دعا

۱۰- «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»[۱].

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شیطانانو نه پناه غواړم.

۷- د اودس ماتي ځاى نه د وتلو دعا

۱۱- «غُفْرَانَكَ»[۲].

۞ ستا بخښنه غواړم.

۸- داوداسه نه مخکي ذکر

۱۲- «بِسْمِ اللهِ»[۳].

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل کوم).

۹- د اودس نه وروسته دعا

۱۳-۱- «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

---

(۱) بخاري ۱/۴۵، مسلم ۱/۲۸۳، او دا اضافه: «بسم الله في أولـه» سعيد بن منصور روايت کړيدی، فتح الباري ۱/۲۴۴.

(۲) بسیله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي روايت کړيدی، زاد المعاد ۲/۳۸۷.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت کړيدی، إرواء الغليل ۱/۱۲۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

---

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالله»[۱].

۞ د الله په نامه سره (له كور نه وځم)، په الله باندي توكل او تكيه كـــوم، او نشته هيڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نيكيو د كولو) مګر د الله ﷻ (په توفيق) سره.

۱۷-۲- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[۲].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چي زه بې لاري شم، يا مـــي بـــل څوک بې لاري كړي، يا وښويږم، يا وښويولی شم، يا ظلم وكړم، يا ظلم را سره وشي، يا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، يا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

۱۱- كور ته د ننوتلو* ذكر

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[۳].

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحيح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ۱۵۲/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابـــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص۲۸ كي د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحيح حديث كي راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حديث كي: كله چي سړی خپل كـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت كي، او د خوراک په وخت كي الله ياد كړي، نو شيطان (خپلو ملګرو ته) وايي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپي ځای، او نه د (شپي) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

١٢- مسجد ته د تللو دعا

١٩- «اللَّهُـــمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُـــوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَـــلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللّهمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَـــبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفِي بَشَـــرِي نوراً» [١]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً في قَبْرِي.. ونوراً فِي عظَـــامِي]» [٢]، [«وَزِدْنِي نورا، وزِدْنِي نورا، وزِدْنِي نوراً»] [٣]، [«وَهَبْ لِي نورا عَلَى نُور»] [٤].

---

(١) تـــول پورتـــني صـــفات پـــه بخاري ١١٦/١١ په ٦٣١٦ نمبر حديث كي راغلي دي، مسلم ٥٢٦/١، ٥٢٩، ٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث كي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٤٨٣/٥.

(٣) بخـــاري پـــه «الأدب المفـــرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، كي روايت كريدى، او ألباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث كي د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(٤) ابـــن حجـــر دا لفظ په فتح الباري كي اوابن ابو عاصم ته يي په كتاب الدعاء كي نسبت كريدى، فتح الباري ١١٨/١١، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کي رڼا* پيدا کړې، او په ژبه کي مي رڼا، او په غوږونو کي مي رڼا، او په سترګو کي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن کي مي رڼا پيدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کي رڼا پيدا کړې، او په غوښه کي مي رڼا، او په وينه کي مي رڼا، او په ويښتو* کي مي رڼا، او په پوټکي* کي مي رڼا پيدا کړې.

الهي! زما په قبر کي رڼا پيدا کړې، او زما په هډوکو کي رڼا، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱)، [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ](۲) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ](۳) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»(٤).

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللی دی.

(۳) ابو داود ۱/۱۲٦، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسلم ۱/۴۹۴، او پـه ابن ماجه کي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روايت دی: «اللهم اغفر لي ذنوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شیطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

١۴- مسجد نه د وتلو دعا

٢١- «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رسُولِ الله، اللّهمَّ إنِّـــي أســـأَلُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْني مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(١).

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شیطان نه مي وساتې.

١۵-د آذان اوریدو ذکرونه

٢٢-١- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د موذن* الفاظ بیرته وایي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحیح بللی دی، صحیح ابن ماجه ١/١٢٨-١٢٩.

(١) د مخکیـــني (٢٠) نمـــبر حدیـــث روایـــتونه دي وګتل شي، او دا زیادت: «اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم» د ابن ماجه دی، صحیح ابن ماجه ١/١٢٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ باللهِ»[۱] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ اللهِ» د ويلو وروسته به دا ذكر وايي[۲]:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[۳].

۞ او زه هم شاهدي* وركوم چي بيله الله نه بل د عبادت ور* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دى، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبرى، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* وركولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[٤].

۲۵-٤- او بيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.

(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.

(۳) مسلم ۲۹۰/۱.

(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ المِيعَادَ]»[١].

۞ الهي! اى د دې مكملې بلنې، او د كيدونكي لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت كې خاصه درجه، او خاص فضيلت وركړې، او هغه ستايلى شوي مقام ته يې ورسوې كوم چې تا ورسره وعده كړيده، بې شكه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه كوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ كې به خپل ځان ته دعا كوي، ځكه چې پدې وخت كې دعا نه رد* كيږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنْ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»[٣].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مينځ دومره لرې والى راولې، لكه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ كې لرې والى راوستى دى،

---

(١) بخـــاري ١/١٥٢، او د كـــړو قوســـونو په مينځ كې عبارت د بيهقي ١/٤١٠ دى، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ كې حَسَن بللى دى.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت كړيدى، اِرواء الغليل ١/٢٦٢.

(٣) بخاري ١/١٨١، مسلم ١/٤١٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسي پاک کړې لکه څنګه چي سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړې شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلې سره ووينځې.

۲۸-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(۱).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا منْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلكَ أُمِرْتُ وَأَنَا منْ الْمُسْلمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلكُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

---

(۱) څلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۷۷/۱، صحيح ابن ماجه ۱۳۵/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إِلاّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(١).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چې آسمانونه او ځمکه يې پيدا کړيـــدي، پداسې حال کې چې د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځـــې د هغـــه الله لپاره دی چې د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دي بنده يم، په خپل ځان مې ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چې ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يواځې ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخـــه لـــري کړې، بد اخلاق را نه يواځې ته لري کولای شې، ستا دعوت مې قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(١) مسلم ٥٣٤/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــې دی، او شـــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مې تکیه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا یې، او اوچت* یې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرایل، او میکایل، او اسرافیل پروردګاره، د آسمانونو

---

(۱) د (والشر ليس إليك) علماوو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شـــر ســـتا په حق کې شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځې د مخلوق په حق کې شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.

۳- يواځې د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.

۴- شـــر د الله حضـــور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځې خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.

او چـــا چـــې ددې جملې ترجمه داسې کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.

مســـلم د نـــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دې وکتل شي. (ژباړن)

(۲) مسلم ۵۳۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څمكي پيدا كونكيه، په پټو او ښكاره علم لرونكيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ كي د اختلاف په وخت كي فيصله كوې، په خپل حكم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وكړې، په كوم كي چي اختلاف شوى دى، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه كوي چا لره چي وغواړي.

۳۱-۵- «اللّـــهُ أَكْــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً][1].

۞ الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، او تول غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او تولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او تول غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاكي سره يادوم الله سهار* او مابنام*.

[دا به درې ځلې* وايې]

او بيا به دا وايې: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

(۱) ابـــو داود ۲۰۳/۱، ابن ماجه ۲٦٥/۱، احمد ۸٥/۴، او مسلم ۴۲۰/۱ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت كړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[١].

۞ په الله سره د شيطان له پوکلو، توکولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

۳۲-٦-[٢]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[٣].

---

(١) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) کله چي به پيغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاځيده نو دا ذکر به يې وايه.

(٣) بخاري (فتح الباري ٣/٣، ١١٦/١١، ٣٧١/١٣، ٤٦٥،٤٢٣، مسلم په اختصار سره همدا شان ٥٣٢/١ روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پالونکی يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دی، او جنت حق دی، او دوزخ* حق دی، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دی، او قيامت حق دی.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توکل* دی، او په تا مي ايمان دی، او تـــا لره مي رجوع کړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه کړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وکړې چي مخکي مي کړي، او وروسته مي کړي، او پـــټ مـــي کـــړي، او ښکاره مي کړي دي، ته مخکي کونکی او ته وروســـته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» [ثلاث مرات][۱].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

۳۴-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»[۲].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳۵-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»[۳].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳۶-۴- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»[۴].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

---

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(۲) بخاري ۱/۹۹، مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۳۵۳، ابو داود ۱/۲۳۰.

(۴) مسلم ۱/۵۳۴، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوکي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) کُوم چې زما پښو* اوچت کړيدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[١].

۞ پاک دی څښتن* د ډير زور، او کاملې ټولواکي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د رکوع نه پورته کيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[٢].

۞ قبول کړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چې د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[٣].

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او مبارکه.

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت کړيدی، او اسناد يې حَسَن دی.
(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).
(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰-۳- «مِـــلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[۱].

۞ (الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمكي او د هغوی تر مينځ د مخلوقاتو د ډكوالي په اندازه، او په اندازه د ډكوالي د هغو شيانو* چي تا ورروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! كومه ربښتيني خبره چي بنده كړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه وركړې، د هغه (څوک) بندونكی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند كړې، د هغه (څوک) وركونكی نشته، او فائده نه كوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري كولو كي).

۱۹- د سجدې دعا

۴۱-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][۲].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

۴۲-۲- «سُـــبْحَانَكَ اللَّهُـــمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

(۱) مسلم ۱/۳۴٦.

(۲) اصحاب السنن او احمد روايت كړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[١].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-٣- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[٢].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

٤٤-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[٣].

۞ الهي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او صورت او شکل يې ورکړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(١) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (٣٤) نمبر حديث کي تېر شو.

(٢) مسلم ١/٥٣٣، اوتخريج يې په (٣٥) نمبر حديث کي تېر شو.

(٣) مسلم ١/٥٣٤ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[۱].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملې تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

۴۶-۶- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[۲].

۞ الهـــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

۴۷-۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۳].

۞ الهـــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت ســـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[۴]، زه ستا پوره

(۱) ابـــو داود ۱/۲۳۰، احمد، او نسائي روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۱۶۶ کې صحيح بللې دی.

(۲) مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۵۳۲.

(٤) له الله ﷻ نــــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسې صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاينه نشم كولاى، ته هماغسي يې لكه څنګه چي تا د ځان ستاينه كړيده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ كي دعا

٤٨-۱- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[۱].

۞ اې پروردګاره! ما ته بخښنه وكړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وكړه.

٤٩-۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[۲].

۞ الهي! ما ته بخښنه وكړې، او په ما رحم وكړې، او هدايت را ته وكړې، او نقصان مي پوره كړې، او ما ته عافيت* راكړې، او روزي را ته راكړې، او (زما مقام) اوچت* كړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

۵۰-۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِه وَقُوَّتِه، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[۳].

---

(۱) ابو داود ۱/۲۳۱، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۲) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت كړيدى، صحيح ترمذي ۱/۹۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۳) ترمذي ۲/۴۷۴، احمد ۶/۳۰، حاكم ۱/۲۲۰ او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چي له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[1].

۞ الهي! ته ددي (سجدې) په بدل کي ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسي قبوله کړې، لکه څنګه چي دي له خپل بنده داود عليه السلام نه قبوله کړې ده.

۲۳- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّه، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّه الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[2].

= کريده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کريده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱۳/۱)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او بركتونه دي وي پر تا اې پيغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پـــر نيكو بندګانو، زه شاهدي* وركوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معـــبود* نشته، او شاهدي وركوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[(١)].

۞ الهــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعيال درود وليږه، لكه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام پر اهل و عيال درود ليږلی دی، په رښتيا سره ته ستايلی شوی، د لويي خاوند يې، او بركت نازل كړه پر محمد او د هغه پر اهل وعيال باندي، لكه څنګه چي دي بركت نازل كړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر اهل وعيال باندي، په رښتيا سره ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

(١) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٦).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُـــمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آل إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[١].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود وليږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو درود ليږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

۲۴- په وروستي ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[٢].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عـــذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتنې له شر نه.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»(١).

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غوارم، او په تا سره د مسیح دجال د فتنې له شر نه پناه غوارم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتـــنو نه پناه غوارم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخیستلو(٢) نه پناه غوارم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُـــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(٣).

۞ الهـــي! مـــا پر خپل ځان ډیر ظلم* کړی دی، او بیله تا نه بل څـــوک ګـــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکـــړه، او پـــر ما رحم وکړه، په رښتیا سره همدا ته ډیر بخښونکی زیات مهربان یې.

(١) بخاري ١/٢٠٢، مسلم ١/٤١٢.

(٢) او هغـــه قرض چي د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او یا له ادا کولو نه یې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کیږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ٨/١٦٨، مسلم ٤/٢٠٧٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُــمّ اغْفِــرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[١].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چې ما مخکې کړې او وروسته مې کـــړې، پټـــه مې کړې، او ښکاره مې کړېده، او هغه څه چې ما پکې اسراف او زيادت کړی، او هغه (ګناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يـــې، ته مخکې کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُــمَّ أَعِــنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[٢].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفيق راکړې.

٦٠-٦- «اللّهُــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٨٦/٢، نسائي ٥٣/٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ١/٢٨٤ کې صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتني، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال كوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـــمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِـــي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـــةَ الْحَـــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـــرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د كمزورتيا عمر دى، چي د هيڅ كار كولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»[(١)].

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال كوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راكړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راكړې، چي ستا په علم كي مــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښكاره كي ستا نه د ويري سوال كوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه كوم، او په مالدارۍ او غريبۍ كي د ميانه روۍ سوال درنه كوم، او د داســي نعمـــت سوال درنه كوم چي ختميدونكى نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه كوم چي پريكيدونكې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي كيدلو سوال درنه كوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه كوم، او ستا مخ ته د كتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه كوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه كوم)، چي له هغه سره زيان رسونكى تكليف، او ګمراه كونكې فتنه نه

---

(١) نســائي ٥٤،٥٥/٤، احمــد ٣٦٤/٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ٢٨١/١ كي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللّهُــمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ يَا أَللّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّــمَدُ الّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چې اى الله! ته بيشکه ايکي يو

(١) نسـائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الـباني پـه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صـحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمـد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صـحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني پـه صـحيح النسـائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کـړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ پـه همـدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الـباني پـه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/۴، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يـــا ذَا الْجَـــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»[١].

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! ای د لويې او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشنۍ* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»[٢].

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢.

(٢) ابـــو داود ٦٢/٢، تـــرمذي ٥١٥/٥، ابـــن ماجه ١٢٦٧/٢، احمد ٣٦٠/٥، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢، صحيح الترمذي ١٦٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال کوم پدې چي زه شاهدي* ورکوم چي ته الله يـــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايکي يو يې، هغه بي نـــيازه ذات يـــي، چي څوک يي ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

۲۵- د سلام گرځولو نه وروسته اذکار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ [ثلاثاً] (١).

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ» (٢).

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با برکته* ذات يې، ای د لويي او عزت ورکولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَــهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» (٣).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک

---

(١) مسلم ١/٤١٤.

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ١/٢٥٥، مسلم ١/٤١٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکـــی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

٦٨-٣- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّـــهُ مُخْلِصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[1].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر په الله ﷻ سره، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بیله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولـــه غوره ستاینه هغه لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

(۱) مسلم ۱/۴۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

٦٩-٤- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][1].

۞ پاک دی الله، او ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [٣٣ ځله].

«لاَ إلَـــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

٧٠-٥- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّــهُ الصَّـــمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:١-٥] [بعد كل صلاة][3].

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بي نيازه دی،

---

(١) مسـلم ١/٤١٨، څـوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) ابـو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٦٨، صحيح الترمذي ٢/٨، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوذات» وايي، فتح الباري ٩/٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَـا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة](١).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کي، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْـــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ الـــنَّاسِ * إِلَـــهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْـــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الـــناس: ١-٦] [بعد كل صلاة](٢).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذکــــر نه) تبنتیدونکي (شیطان) له شر څخه، کوم چي د خلکــــو* پـــه سینو کي وسوسې اچوي، له پیریانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥] [عقب كل صلاة](١).

۞ الله (هغـــه معبود برحق دی چي) بیله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه همیشه ژوندی دی، (د کائناتو) تدبیرونکی دی، نه پر هغه پرکالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمکه کي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووایي، نو بیله مرګ نه به یې بل شی و جنت ته د داخلیدلو نه منع نه کړي.
نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حدیث)، ابن السني ١٢١ نمبر حدیث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٣٣٩/٥، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٦٩٧/٢، ٩٧٢ نمبر حدیث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانــدي دي[١]، او پــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[٢]، او (هغوی) دده له علم نه په هيڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چي الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړي دي، او د (آسمانونو او ځمکي) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧٢-٧- «لاَ إِلَــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي ويُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][٣].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

٧٣-٨- «اللّهُــمَّ إِنِّــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلا» [بعد السلام من صلاة الفجر][٤].

---

(١) يعــني د هغــوی پــه راتلونکــو حــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٢) يعني د هغوی په تيرو شويو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٣) ترمذي ٥/٥١٥، احمد ٤/٢٢٧، تخريج يې په زاد المعاد ١/٣٠٠ کي وګوری.

(٤) ابن ماجه او نورو روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ١/١٥٢، مجمع الزوائد ١٠/١١١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قَـــالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الاَسْتِخَارَةَ فِي الأُمُورِ كُلِّهَا، كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّـــورَةَ مِـــنْ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْـــتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلاَ أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ –وَيُسَمِّي حَاجَتَه– خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي –أَوْ قَالَ: عَاجِلِه وَآجِلِه– فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَـــارِكْ لِـــي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِـــي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي –أَوْ قَالَ: عَاجِلِه وَآجِلِه– فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِه»[(١)].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کې د استخارې داسې ښوونه کوله، لکه څنګه چې به يې موږ ته

(١) بخاري ١٦٢/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت ښوونه كوله، (او داسي به يې) فرمايل: كله چي له تاسو نه يو څوک د كوم كار كولو اراده وكړي، نو دوه ركعته غير فرضي (نفل) لمونځ دي وكړي، او بيا دي ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ستا د لوی فضل او رحمت سوال درنه كوم، ځكه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! كه ته پوهيږې چي دا كار -د هغه كار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا كي، او په انجام* د كار كي خير وي -او يا دي ووايي: په نژدې او ليري آينده* كي را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه كړې، او ما لره يې آسانه كړې، او بيا ما لره په هغه كي بركت واچوې، او كه ته پوهيږې چي دا كار زما لپاره په دين او دنيا كي، او په انجام* د كار كي بد دی، -او يا دي ووايي: په نژدې او ليري آينده كي بد دی- نو له ما نه يې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه كړې چيرته چي وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله كړې.

څوک چي د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وكړي، او په كار كي ښه فكر وكړي، نو هيڅكله به پښيمانه* نشي، الله جل جلاله فرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ١٥٩]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوى (مومنانو) سره په كار كي مشوره وكړه، او چي كله (د كار كولو) عزم او اراده وكړې، نو پر الله توكل او تكيه وكړه.

٣٧- د سهار او ما ښام اذكار

الحَمْدُ للهِ وَحْدَهُ، والصَّلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ(١).

۞ يوازې الله لره ټوله غوره ستاينه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُوذُ باللهِ منَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(١) له انس نه مرفوع روايت دى: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشمس أحبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلي سره كښينم* چي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذكر كوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چي د اسماعيل عليه السلام له اولاد نه څلور مريان آزاد كړم، او چي زه له داسي يو ډلي سره كښينم چي د مازديګر له لمانځه نه تر لمر لويدو پوري د الله ذكر كوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مريان) آزاد كړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى، صحيح أبي داود ٦٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] [1].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات] [2].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات] [3].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي

---

(١) څوک چي دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پيريانو نه به تر ماښام پوري په امان وي، او څوک چي دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پوری په امان وي.
حاکم ١/٥٦٢، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ١/٢٧٣ کي صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب کريدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(٢) څوک چي دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته کافي او بس دي.
ابو داود ٤/٣٢٢، ترمذي ٥/٥٦٧، صحيح الترمذي ٣/١٨٢

(٣) مخکيني تخريج وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْـــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الـناس: ١-٦]
[ثلاث مرات][١].

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٧-٣- «أَصْـــبَحْنَا وأَصبَحَ الْمُلْكُ للّه، وَالْحَمْدُ للّه، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِ الْيَومِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِ الْيَومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بكَ مِـــنْ الْكَسَـــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»[٢].

۞ سهار* شو[٣] پر موږ[٤]، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده[٥]، او ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، هغه يو دی، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

(١) مخکيني تخريج وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چـــې کله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواکي* ټوله الله لره ده.
او بله ترجمه يې داده: او پر کائناتو هم مابنام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار کړو، يا د سهار په وخت کي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر کائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خير دی، او د دې وروسته چې څه خير دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم مونږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره مونږ ماښام* کړو»[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بيا درتګ (او ژوندي کيدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چې کله ماښام شي، نو داسې به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإليك المصير»، يعني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه یې هماغه پورتنۍ ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[(١)].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چې ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چې بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][(٢)].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[(٣)]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

(١) څــوک چــي دا دعا په يقين سره د مابنام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ٧/١٥٠.

(٢) څــوک چــي دا ذکر د سهار او يا مابنام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابــو داود ٤/٣١٧، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چــي کلــه مابنــام کيدونکی وي نو داسي به وايي: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما مابنام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي[(١)]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګڼم چې بې شکه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دی.[څلور ځلې*]

٨١-٧- «اللّهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ من خَلْقِـــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[(٢)].

۞ الهـــي! کوم نعمت چې ما ته، او يا ستا بل کوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[(٣)] رسيدلی، نو هغه يواځې* ستا له طرفه دی، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاينه او شکر دی.

٨٢-٨- «اللّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) يعني هغه ملائکې چې عرش يې پورته کړيدی.(ژباړن)

(٢) خـــوک چې دا ذکر د سهار په وخت وواېي، نو د هغې ورځې شکر يې په ځای کړيدی، او چې کله هغه د ماښام په وخت وواېي، نو د هغې شپې شکر يې په ځای کړيدی.

ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث کې، ابن السني ٤١ نمبر حديـــث کـــې، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسې وايې: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! کوم نعمت چې.. د ماښام په وخت رسيدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات] [١].

۞ الهـــي! ما ته په بدن كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په غوږونو كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په ستركو كي روغتيا راكړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له كفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [دري خلي*]

٨٣-٩- «حَسْــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات] [٢].

۞ بس دى ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توكل كړى، او همدى د لوى عرش خښتن* دى. [اووه خلي*]

٨٤-١٠- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا

---

(١) ابـو داود ٣٢٤/٤، احمــد ٤٢/٥، نســائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث كي، ابن السـني ٦٩ نمبر حديث كي، بخاري په «الأدب المفرد» كي روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) خــوك چــي دا ذكر د سهار او ماښام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د كارونو او اندېښنو* لپاره ورته كافي وګرځوي.

ابــن السني ٧١ نمبر حديث كي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اِسناد صحيح بللى دى، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخـــرَة، اللَّهُـــمَّ إنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِـــنْ بَـــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت كي د معافی او سلامتی سوال كوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا كي او په خپل اهل او مال كي د معافی او سلامتی سوال كوم، الهي! زما عيبونه پټ كړې، او ويره* را نـــه لري كړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ كړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غواړم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُـــلِّ شَـــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إلَهَ إلاّ أَنْتَ، أَعُـــوذُ بِـــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إلَى مُسْلِمٍ»[(٢)].

۞ الهي! اې په پټو او ښكاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمكي پيدا كونكـــيه! اې د هر شي* پالونكيه او واكمنه! زه شاهدي* وركوم چي

---

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چي زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»[ثلاث مرات][1].

۞ د هغـــه الله په نوم چي له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســـمان کـــي ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی.

[دري ځلي]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً»[ثلاث مرات][2].

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) خـــوک چـــي دا ذکر د سهار په وخت دري ځلي، او د ماښام په وخت دري ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابـــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خـــوک چي دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت دري ځلي ووايي، نو په الله حق دی چي هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمـــد ٣٣٧/٤، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

٨٨-١٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[١].

۞ اى د کامل ژوند څښتنه! اى د کائناتو تدبیرونکیه!*، ستا په رحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زما نفس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

٨٩-١٥- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[٢].

۞ مونږ سهار کړو[٣]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پروردګار د مخلوقاتو دى، الهي! زه درنه د دې ورځي[٤] د خير،

---

(١) حاکم روایت کړى، او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الترغيب والترهيب ب ٢٧٣/١.

(٢) ابو داود ٣٢٢/٤، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ٢٧٣/٢ په تحقيق کې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٣) د ماښام په وخت به داسي وايې: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښام په وخت به داسي وايې: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنى ترجمه ده، =

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابی، نصرت، رڼايي، برکت، او هدايت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

٩٠-١٦- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[1].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دين د محمد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار کړو[2]، چي حق ته مايل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

٩١-١٧- سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة][3].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستايني. [سل ځلې]

٩٢-١٨- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

=

خو د ورځي به خاى به شپه يادوي.

(١) احمد ٣/٤٠٧، ٤٠٦، ابن السني په «عمل اليوم والليلة» ٣٤ نمبر حديث کي، صحيح الجامع ٤/٢٠٩.

(٢) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(٣) څوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلې ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ لده غوره* عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذکر ويلی وي.

مسلم ٤/٢٠٧١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[عشر مرات][1] أو [مرة واحدة عند الكسل][2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواكي ده، او هغه لره ټولـــه غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلې] يا [يو ځل د تنبلی* په وخت كې]

۹۳-۱۹- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح][3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، ده لره ټولواكي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلې]

۹٤-۲۰- «سُــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(۱) نســائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۴ نمبر حديث كي روايت كړيدی، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۲/۱، «تحفـة الأخـيار» ص۴۴ د ابن باز ليكنه، او ددې ذكر فضيلت په ص۱۴۶، ۲۵۵ نمبر حديث كي وګـل شي.

(۲) ابـو داود ۳۱۹/۴، ابن ماجه، احمد ۶۰/۴، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۰/۱، صحيح ابي داود ۹۵۷/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۱/۲، زاد المعاد ۳۷۷/۲.

(۳) څــوک چي دا ذكر په ورځ كي سل ځلي ووايي، نو د لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به وركــړل شي، او هغه لره به سل نيكی وليكل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغــه ورځ بـــه تر ماښام پوري له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په شان يې عمل كړی وي.
بخاري ۹۵/۴، مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح][(١)].

۞ پــاک دی الله، او هغــه لــره تولــه غوره ستاینه ده دده د مخلوقاتو د شمير په اندازه، او دده د رضا (په اندازه)، او دده د عرش د وزن (په اندازه)، او دده د كلماتو د سياهي (په اندازه). [دري خلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح][(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه د گټور علم، او پاكي روزی*، او قبول شوي عمل سوال كوم. [چي كله سهار پاخي]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» [مائة مرة في اليوم][(٣)].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځې]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى][(٤)].

---

(١) مسلم ٢٠٩٠/٤.

(٢) ابــن الســني پــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث كي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث كي روايــت كړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرنوؤط د «زاد المعاد» په تحقيق ٣٧٥/٢ كي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١)، مسلم ٢٠٧٥/٤.

(٤) څــوک چي هغه د ماښام په وخت دري خلي ووايي، په هغه شپه كي به (د زهرناكي خزندې*)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په بشپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غواړم. [درې خلي د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](۱).

۞ الهي! زمونږ پر پیغمبر محمد درود او سلام ولیږه. [لس خلي]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل وُرغوي* یو ځای کړي، او بیا دي لاندیني اذکار ولولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بیا دي په ورغویو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي يې شروع کړي، او بیا مخ او بیا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې خلي کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵](۲).

= زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.
احمد ۲/۲۹۰، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۵۹۰ نمبر حديث کي، ابن السني ۶۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، صحيح ابن ماجه ۲/۲۶۶، تحفة الأخيار ص۴۵.

(۱) (پیغمبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس خلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.
طبراني په دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ۱۲۰/۱۰، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۶۲/۹)، مسلم ۱۷۲۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] (١).

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] (٢).

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] (٣).

---

(١) مخکینی تخریج دې وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکینی تخریج دې وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نږدې کيږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۱۰۱–۳– ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵–۲۸۶][(۱)].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چې ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسې حال کې چې ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کې فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(۱) چا چې دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹/۹۴)، مسلم ۱/۵۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بیا در تګ دی.

الله هیڅ څوک د قدرت او طاقت نه زیات نه مکلف کوي، کوم (نـیک) کار چي يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـار چـي يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نیسه کله چي (ستا حکم) هیر کړو، او یـا پـه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ایږده پر مونږ بـاندي درووند بار، لکه څنګه چي دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ایښی وو، ای پروردګاره! او مه ایږده پر مونږ باندي هغه بار چي مونږ يې هیڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تیر شه، او مونږ ته بخښنه وکـړه، او پـر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بریالي* کړې.

١٠٢-٤- [١]«باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ»[٢].

(١) (پیغمـبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه یو له خپل بستر نه پاڅیږي* او بیا ورته بیرته راشي، نـو د څادر په پلو دي هغه درې ځلي راټک وهي، او بیا دي بسم الله پري ووايي، ځکه هغه نـه پوهیږي چي د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چي کله څملي* نو بیا دي ووايي:... باقي حديث.

(٢) بخاري ١١/١٢٦، مسلم ٤/٢٠٨٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مي خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بيرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بيرته را وليږه[1]، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

۱۰۳-۵- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»[2].

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

۱۰۴-۶-[3] «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات][4].

۞ الهي! ستا له عذاب نه مي وساتې په کومه ورځ چې خپل

---

(۱) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(۲) مسلم ۲۰۷۳/۴، احمد په خپل لفظ سره ۷۹/۲.

(۳) پيغمبر ﷺ کله چې به ويده کيده، خپل ښی لاس به يې تر باړخو* لاندي ايښوده، او بيا به يې داسي ويل:... باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴، صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بيا ژوندي کوي. [درې ځلې]

١٠٥-٧- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[١].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کيږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٢].

۞ پاک دی الله جَلَّ جَلَالُهُ. [درې ديرش ځله]

«الْحَمْدُ للهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده. [درې ديرش ځله]

«اللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][٤].

۞ الله ډير لوی دی. [درې ديرش ځله]

١٠٧-٩- «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِـــيم، رَبَّـــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَان، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١٣/١١)، مسلم ٢٠٨٣/٤.

(٢) څــوک چې دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کې ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧١/٧)، مسلم ٢٠٩١/٤.

(٣) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلَـــيْسَ بَعْـــدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فلَيْس فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْـــبَاطِنُ فلَـــيْسَ دُونَـــكَ شَـــيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنْ الْفَقْرِ» (١).

۞ الهـــي! د اوو آسمانونو پرودګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکيه! د تـــورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چې تندی* يې تا نيولی دی (٢)، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی (٣)، له مونږ نه قرض ليري کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

١٠٨ -١٠- «الْحَمْـــدُ للَّه الَّذي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ ممَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ» (٤).

---

(١) مسلم ٢٠٨٤/٤.

(٢) يعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(٣) اخيرنی خلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفـــة الأحـــوذي بشرح جامع الترمذي ٣٣٢٢ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ٤٣٩٢ نمبر حديث دي وګتل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٥/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې مونږ ته يې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه يې ساتلي يو، او مونږ ته يې د اوسيدو* ځـــای راکــــړی، څومره ډېر خلک داسي شته چې دوی لره د شر نه ساتونکي، او د اوسيدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللَّهُـــمَّ عَـــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه يې مخكې شويده. [٨٥ نمبر ذكر دې وكتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وايې[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللَّهُـــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَـــةً وَرَهْـــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) كلـــه چـــې د خوب كولو اراده وكړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وكړه، او بيا پر ښي اړخ* پريوزه*، او داسي ووايه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[۱].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[۲]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځاى نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړى، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولى دى.

۳۹- په خوب کي له يوې ډډې* نه بلي ډډې ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَموات والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[۳].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دى، د زور او غلبي څښتن دى، بخښونکى دى.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذکار يې وويل داسي وفرمايل: که چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.

بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني تولو تکيه او اعتماد مي پر تا دى.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايي چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړي.

حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړى، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي، او ابن السني روايت کړيدى، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٠- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

١١٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»(١).

❁ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي(٢).

٣١- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

١١٤-١- دري ځلي به له چپې خوا نه لاړي توکي(٣).

٢- دري ځلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي(٤).

٣- خپل خوب به چاته نه وايي(٥).

٤- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي(٦).

(١) ابو داود ١٢/٤، صحيح الترمذي ١٧١/٣.

(٢) يعني ما ته په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(٣) مسلم ١٧٧٢/٤.

(٤) مسلم ١٧٧٢/٤، ١٧٧٣.

(٥) مسلم ١٧٧٢/٤.

(٦) مسلم ١٧٧٣/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[۱].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللّٰهُــمَّ اهْدِني فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَــا قَضَــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[۲].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته هدایت کړی، ما ته هم هدایت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته عافیت ورکــړی مــا ته هم عافیت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چــې دي راکړي، په هغه کې راته برکت واچوه، او څه چې تا فیصله کړې د هغه د شر نه مې وساته، ځکه همدا ته فیصله کونکی یې، او ستا د حکــم څوک دفع کونکی نشته[۳]، په ربښتیا سره چې ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چې دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) څلــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بیهقي روایت کړیدی، او د مربع قوسونو تر مېــنځ عبارت د بیهقي دی، صحیح الترمذي ۱۴۴/۱، صحیح ابن ماجه ۱۹۴/۱، إرواء الغلیل د الباني لیکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شویده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لوړې ښېښتن يې اى زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۲].

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافی سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم[۲]، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلاى، ته هماغسي يې چې څنګه تا خپل ځان ستايلى دى.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافِرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»[۳].

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدى، صحيح الترمذي ۳/۱۸۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۹۴، ارواء الغليل ۲/۱۷۵.

(۲) لـه الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(۳) بيهقي په «السنن الكبرى» ۲/۲۱۱ کي روايت کړی، او اسناد يې صحيح بللى دى، او الباني

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چې ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چې ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»][1].

۞ پاکي ده (د کائناتو) ټولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري ځلي وايي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغليل ۲/ ۱۷۰ کي وايي: او دا اِسناد صحیح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نسـائي ۳/۲۴۴، دار قطنـي او نـورو روایت کړیدی، او د مربع قوسونو مینځ کي عبارت د دارقطـني ۲/ ۳۱ زیـادت دی، او اِسناد يې صحیح دی، زاد المعاد د شعیب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقیق ۱/ ۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِــيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُــلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أو أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَــلَ الْقُــرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[1].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نوموَلی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خــپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

۱۲۱-۲- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَعُــوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْــزِ وَالْكَسَــلِ وَالْــبُخْلِ وَالْجُــبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[2].

---

(۱) احمد ۱/۳۹۱، او البانی هغه صحيح بللی دی.

(۲) بخاري ۷/۱۵۸، پيمغبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۷۳) دي وګتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پریشانۍ او غم نه، او له کمزورتیا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخیل توب* او بې زړه توب* نه، او د قرض له زیاتیدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ رَبُّ السَّموَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[۱].

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې لوی او حِلم لرونکي دی ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللَّهُـــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهي! زه ستا د رحمت امید لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بیله

---

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحیح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲۴-۳- «لَا إِلَـهَ إِلاَّ أَنْـتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک یې ته، په رښتیا سره زه له ظالمانو نه یم.

۱۲۵-٤- «اللهُ اللهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هیڅ شی شریک نه بولم.

۳۶- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کیدو* دعا

۱۲۶-۱- «اللَّهُـــمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

---

(۱) ترمذي ٥/٥٢٩، حاکم ١/٥٠٥، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړیده، صحیح الترمذي ٣/١٦٨.

(۲) ابو داود ٢/٨٧، صحیح ابن ماجه ٢/٣٣٥.

(۳) ابو داود ٢/٨٩، حاکم ٢/١٤٢، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده.

(٤) ابو داود ٣/٤٢، ترمذي ٥/٥٧٢، صحیح الترمذي ٣/١٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مي مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندې) حمله کوم، او جنګېږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[1].

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بن فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ، ولا إلَهَ إلاّ أَنْتَ»[2].

۞ الهــي، اې د اوو آســمانونو پــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چې فلانکی د فلانکي زوی، او د هغــه ډلي -چــي ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چې ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډېره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقِه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

(۱) بخاري ۵/۱۷۲.

(۲) بخــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث كي روايت كړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث كي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مّـــا أخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السَّبْع أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإِذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلان، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجنّ والإِنْس، اللهمّ كُنْ لي جاراً مِنْ شَرِّهِم، جلّ ثَناؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات][1].

۞ الله ډير لوی دی، الله له ټول مخلوق نه زورور دی، الله له هغه چا نه ډير زورور دی له کوم نه چي زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونکی داوو آسمانونو دی لدې نه چي بې دده لــه اجـــازې او حکم نه پر ځمکه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيروانو او لښکرو نه، الهي! د دوی له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او مـــبارک دی نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[دري ځلي*]

۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول

۱۳۱- «اللَّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

---

(۱) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ۷۰۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۶ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[١].

۞ الهـــي! اې د كـــتاب نازلونكيه! اى ژر* حساب كونكيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتې* وركړې، الهي! ته ماتې* ورته وركړې، او (ځمكه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

۳۹- د كوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[٢].

۞ الهـــي! څنگه چي ته غواړې هماغسې مې د هغوى له شر نه وساتې.

۴۰- څوك چي ايمان كې شك وكړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[٣].

۲- كوم شي كې چي شک وي هغه كي به بيا فكر* نكوي[٤].

۱۳٤-۳- يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِه»[٥].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مې ايمان راوړى دى.

۱۳٥-٤- يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

(١) مسلم ١٣٦٢/٣.

(٢) مسلم ٢٣٠٠/۴.

(٣) بخاري (فتح الباري ٣٣٦/٦)، مسلم ١٢٠/١.

(٤) بخاري (فتح الباري ٣٣٦/٦)، مسلم ١٢٠/١.

(٥) مسلم ١١٩/١-١٢٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ٣] [(١)].

۞ دا آيت په وايې: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

٤١- دقرض اداء كولو دعا

١٣٦-١- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [(٢)].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بې نيازه* كړې.

١٣٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [(٣)].

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له كمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بې زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلكو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

---

(١) ابو داود ٣٢٩/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٦٢/٣ كي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) ترمذي ٥٦٠/٥، صحيح الترمذي ١٨٠/٣.

(٣) بخاري ١٥٨/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت كې د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُـوذُ باللهِ مِنَ الشَيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يِسارِكَ» [ثلاثاً](۱).

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دې و چپ* طرف ته (لاړې) تف كړې. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چې يو كار مشكل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»(۲).

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چې ته يې آسان كړې، او ته چې وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوك چې ګناه وكړي، هغه به داسې كوي

۱۴۰- داسې بنده به نه وي چې ګناه وكړي، او بيا په ښه توګه* اودس وكړي، او بيا پاڅيږي* دوه ركعته لمونځ* وكړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونكړي(۳).

---

(۱) مسـلم ۱۷۲۹/۴ له عـثمان بن ابي العاص ﷺ نه روايت كړيدی، او په هغه كي داسې راغلي دي: ما همداسې وكړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه لیرې كړه.

(۲) صـحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديـث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذكارو په تحقيق ص۱۰٦ كي هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸٦/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ كي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني

۱۴۱- په الله جَلَّ جَلَالُهُ سره له شیطان نه پناه غوښتل[۱].

۱۴۲- آذان کول[۲].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[۳].

۴۶- کله چي یي د خوښي خلاف کار پیښ شي، او یا له کوم کار نه عاجز شي، داسي به وایي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[٤].

---

(۱) ابـو داود ۲۰٦/۱، ترمذي، صحیح الترمذي ۷۷/۱، او د المؤمنون سورت، ۹۸-۹۹ آیتونه دي وکتل شي.

(۲) مسلم ۲۹۱/۱، بخاري ۱۵۱/۱.

(۳) (پیغمبر ﷺ فرمایي) خپلو کورونو ښخه هدیرې* مه جوړوی، شیطان له هغه کور نه تښتي چي په هغه کي د بقرې سورت ویل کیږي.
مسـلم ۵۳۹/۱. او له هغـو شـیانو نه چي شیطان شړي* او لیري کوي یې د سهار او ماښام اذکـار، د ویده کیدو او ویښیدو اذکار، او کور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذکار، او نـور شـرعي اذکـار لکه آیت الکرسي د خوب په وخت کي، د بقرې د سورت آخیرني دوه آیـتونه. او څـوک چي «لا إله إلا الله وحده لا شریك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـيء قديـر» سـل ځلي ووایي، نو دا به په هغه ټوله ورځ کي دده لپاره له شیطان نه د ساتلو وسیله وي. او همدارنګه آذان هم شیطان شړي او لري کوي یې.

(٤) (پیغمـبر ﷺ فرمایي) قوي مسلمان له کمزوري مسلمان نه الله ته زیات غوره* دی، او په دواړو کـي خـیر شته، په هغه څه حرص او کوښښ وکړه چي تاته ګټه لري، او له الله جَلَّ جَلَالُهُ نه مرسته وغـواړه، او مه عاجزه کیږه، او که یو څه درته پیښ شي، نو داسي مه وایه: چي که داسي مي کـړي وای، نـو داسي به شوي وای، بلکه داسي ووایه: چي الله جَلَّ جَلَالُهُ (همدا زما) په تقدیر کي لیکـلي وه، او څه یې چي وغوښتل ویې کړل، ځکه «لَوْ» (یعني: «که چیرې» کلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا کار) په ازلي تقدير کې (همداسې) ليکلى وو، او څنګه چې يې وغوښتل هماغسې يې وکړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول، او د هغې جواب

۱۴۵ - «بَـــارَكَ اللهُ لَـــكَ في الموهُـــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهِـــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ بِرَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بَـــارَكَ اللهُ لَـــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[1].

۞ الله دې ستا په درکړل شوي (ماشوم) کې برکت واچوي، او (د هغـــه) د ورکونکـــي شکر اداء کړې، او ماشوم دې خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيکي* دې په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب کې داسې وايي: الله دې تا ته برکت درکړي، او پر تا دې برکت کښيږدي، او الله دې تا ته نيکه جزا (ثواب) درکړي، او همداسې ماشوم دې در په برخه* کړي، او ثواب دې تا ته زيات کړي.

او ويل) دشيطان کارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۴/۲۰۵۲.

(۱) الاذکار د نووي ليکنه ص۳۴۹، صحيح الاذکار د سليم الهلالي ليکنه ۲/۷۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٨- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي بــه يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شــيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستركي نه پناه غواړم.

٤٩- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ څــه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْــأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ١١٩/۴، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدی.

(٢) يعني د هغوی د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمــبر ﷺ فــرمايي) داســي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلی، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنی) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي.
ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢١٠/٢، صحيح الجامع ١٨٠/٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتنې کولو فضیلت

۱٤۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ» (۱).

۞ پیغمبر ﷺ فرمایي: کله چې یو سړی د خپل (بیمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په میوو کې روان وي تر څو چې کښیني*، کله چې کښیني نو په رحمت کې پټ شي، که (دا وخت) سهار* وي نو اویا زره ملائکې* به ده ته دعا کوي، تر څو چې ماښام* کیږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اویا زره ملائکې به ده ته دعا کوي تر څو چې سهار کیږي.

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

---

(۱) ترمذي، ابن ماجه، احمد، صحیح ابن ماجه ۱/۲٤۴، صحیح الترمذي ۱/۲۸٦، او احمد شاکر هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»(١).

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پیغمبرانو سره مي يو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَحُ بهمَا وَجْهَه ويَقُول : «لاَ إِلَه إلاَّ اللَّه، إِنَّ للْمَوْت لَسَكَرَات»(٢).

۞ پيغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کي وهل او بيا به يې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ويل به يې: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتيا سره چي مرګ ډيري سختی لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللَّه»(٣).

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شويدی.

(٣) ترمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ١٥٢/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بــــيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډير لوی دی، بيله يو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاينه ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) د يو الله په مدد او توفيق سره.

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه

۱۵۳- (پيغمبر ﷺ فرمايي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[۱].

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا

۱۵٤- «إِنَّـــا لِلَّـــهِ وَإِنَّـــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وأَخْلِفْ لِي خَيراً مِنها»[۲].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره يو، او هغه ته ورتلونکي يو، اې الله ما ته زما په مصيبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(۱) ابو داود ۳/۱۹۰، صحيح الجامع ۵/۴۳۲.

(۲) مسلم ۲/۶۳۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

۱۵۵- «اللَّهُــمَّ اغْفِــرْ لِفُلان (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّــينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»(١).

۞ اې الله! و فلانکــي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايــت شويو کسانو په جمله کې يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مــانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښــنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا

۱۵۶-۱- «اللَّهُــمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِــنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَــيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»(٢).

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلـیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه څنګه چې دې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غـوره کـور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځې نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

١٥٧-٢- «اللَّهُـمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْـلاَمِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(١).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځې ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مـړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(١) ابن ماجه ٤٨٠/١، احمد ٣٦٨/٢، صحیح ابن ماجه ٢٥١/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوې.

١٥٨-٣- «اللَّهُـــمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانَ فِي ذِمَّتِكَ وَحَبْلِ جِـــوَارِكَ، فَقِــهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[١].

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کي دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان څښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی بې حده مهربان يې.

١٥٩-٤- «اللَّهُـــمَّ عَــبْدُكَ، وَابْـــنُ أَمَتِكَ، احْتَاجَ إِلَى رَحْمَــتِكَ، وَأَنْــتَ غَــنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[٢].

۞ الهـــي! ستا بنده، او ستا د مينځي* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـــو نيکی يې نوري هم زياتي کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

---

(١) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢٥١/١، ابو داو ٢١١/٣.

(٢) حـــاکم ٣٥٩/١، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احکام الجنائز د الباني ليکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا

۱۶۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

۞ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قـال] «اللَّهُـمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَابـاً، الـلهمّ ثَقِّلْ به مَوَازِينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهُما، وأَلْحِقْهُ بصَالِحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ فِي كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتكَ عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمـالو) تلې* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) سـعيد بـن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مي پر يوه ماشوم باندي (د جنازي) لمونځ وکړ، چي هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامي وريده چي ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کي، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کريـدی، او شـعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغـني د ابـن قدامه ۴۱۶/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره يې يو ځای کړې، او د ابراهيم عليه السلام په ضمانت کې يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه يې غوره کورنۍ ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چي له مونږ نه مخکي تللي دي، او کوم چي له مونږ نه مخکي مومنان تير شوي دي.

١٦١-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»[١].

۞ الهي! ته يې زمونږ لپاره مخکبښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

٥٧- د تعزيت دعا

١٦٢- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»[٢].

[وإن قال] «أَعْظَمَ اللهُ أَجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن][٣].

(١) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:.. باقي حديث. بغوي په شرح السنة ٥/٣٥٧ کي، عبد الرزاق په مصنف کي په ٦٥٨٨ نمبر حديث کي، او بخاري په کتاب الجنائز کي مُعَلّق روايت کړيدی، ٦٥ باب قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة ٢/١١٣.

(٢) بخاري ٢/٨٠، مسلم ٢/٦٣٦.

(٣) الاذكار د نووي ليکنه ص١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لـــره دي څــــه چي يې واخيستل، او هغه لره دي څه چي
ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي
چي صبر وکړې او (له الله ﷻ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي،
او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کي دعا

۱۶۳- «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[(۱)].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱۶٤- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[(۲)].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کي)
ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابـــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(۲) پيغمـــبر ﷺ به چي کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تـــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کي) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زیارت کولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا والْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[(١)].

۞ اې ددې ځایونو اوسیدونکو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې یو، او الله ﷻ دې زمونږ په مخکینیو او وروستنیو رحم وکړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله ﷻ نه عافیت غواړم.

٦١- د باد (سیلی) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[(٢)].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خیر سوال کوم، او له شر نه يي په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٦٧١/٢، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ٤٩٤/١ له بریده ﷺ نه روایت کړیدی، او د مربع قوسونو په مینځ کې عبارت د مسلم ٦٧١/٢ روایت دی له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٣٢٦/٤، ابن ماجه ١٢٢٨/٢، صحیح ابن ماجه ٣٠٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[١].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال در نه کوم چې په هغه کې دی، او کوم خير چې لـــه ځان سره يې راوړی دی، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څهٔ له شر نه چې په هغه کې دی، او له هغه شر نه چې له ځان سره يې راوړی دی.

٦٢- د تالندي* دعا

١٦٨- «سُـــبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[٢].

۞ پاک دی هغه ذات چې تالنده* او ملائکې د هغه له ويرې نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني

١٦٩-١- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[٣].

---

(١) مسلم ٦١٦/٢، بخاري ٧٦/٤.

(٢) عـــبد الله بن الزبير ﷺ چې به کله د تالندي* آواز واوريده، نو خبرې به يې بندې کړې، او ويل به يې:... باقي حديث.

موطا ٩٩٢/٢، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(٣) ابو داود ٣٠٣/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٦/١ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه ورَوي، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠–٢– «اللّهُمَّ أَغثْنَا اللّهُمَّ أَغثْنَا اللّهُمَّ أَغثْنَا»[١].

۞ الهي! پر مونږ باران وه ورَوي، الهي! پر مونږ باران وه ورَوي، الهي! پر مونږ باران وه ورَوي.

١٧١–٣– «اللّهُـمَّ اسْـقِ عِـبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»[٢].

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروَي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦۴- د باران اوریدو په وخت کي دعا

١٧٢– «اللّهُمَّ صَيِّباً نَافعاً»[٣].

۞ الهي! د خير او فائدې باران (پې کړې).

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا

١٧٣– «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللّهِ وَرَحْمَتِه»[٤].

---

(١) بخاري ١/٢٢۴، مسلم ٢/٦١٣.

(٢) ابو داود ١/٣٠٥، او البانی په صحیح ابي داود ١/٢١٨ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٥١٨).

(٤) بخاري ١/٢٠٥، مسلم ١/٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورېد.

٦٦- د آسمان شين کېدو دعا

۱۷٤- «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(۱).

۞ الهي! زمونږ په شاوخوا (بې وه وروه)، او نه پر مونږ باندې، الهي! پر غرو رغونو او د خوړونو په مېنځونو، او د ونو شنه کېدلو ځايونو کې بې وه وروه.

٦٧- د نوي مياشتې ليدو دعا

۱۷٥- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّلاَمَةِ وَالإِسْلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(۲).

۞ الله ﷻ ډېر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې مياشت) پر مونږ باندې راوخيژوه، له امن او ايمان سره، او له سلامتيا او اسلام سره، او له توفيق سره وهغه څه ته چې ته يې خوښوې.

(اې مياشتې!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کې دعا

۱۷٦-۱- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(۱) بخاري ۱/۲۲۴، مسلم ۲/٦۱۴.

(۲) ترمذي ٥/٥۰۴، دارمي په خپلو الفاظو سره ۱/۳۳٦، صحيح الترمذي ۳/۱٥۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[(١)].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او که الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوی دی.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[(٢)].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چې هر څه ته رسيدونکی دی، له تا نه سوال کوم چې ماته بخښنه وکړې.

٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخکې دعا

١٧٨-١- (پيغمـــبر ﷺ فـــرمايي) کله چې له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دې ووايي، او که يې په (د خوراک) په اول کـــې (بسم الله) هير شول، نو داسې دې ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر کې د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[(٣)].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

---

(١) ابو داود ٢/٣٠٦ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٤/٢٠٩.

(٢) ابـــن ماجـــه ١/٥٥٧، له عـــبد الله بن عمرو ؓ د دعاګانو نه يې روايت کړيدی، او حافظ د الاذکار په تخريج کې هغه حَسَن بللی دی، شرح الاذکار ٤/٣٤٢.

(٣) ابو داود ٣/٣٤٧، ترمذي ٤/٢٨٨، صحيح الترمذي ٢/١٦٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ» [۱].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چې الله ﷻ خواړه ورکړي [۲]، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کې برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چې الله ﷻ شودې* وڅښې*، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کې برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ» [۳].

۞ ټولـه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل [٤].

۱۸۱-۲- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا» [٥].

---

(۱) ترمذي ۵/۵۰٦، صحيح الترمذي ۱۵۸/۳.

(۲) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(۳) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۹/۳.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آساني سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(۵) بخاري ۲۱۴/٦، ترمذي په خپلو الفاظو سره ۵۰۷/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ تولـــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او با برکته، نه پوره کيدونکې، او نه پريښودونکې، او له هغه نه نه مُستغني* کيدونکي ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- کوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢- «اللَّهُـــمَّ بَـــارِكْ لَهُـــمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[(١)].

۞ الهي! تا چي دوی ته څه ورکړي په هغه کي برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوک چي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[(٢)].

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چي ما ته يې خواړه را کړه، او څښوب کړه* هغه څوک چي زه يې څښوب کړم.

٧٣- د چا په کور کي د روژه ماتي په وخت کي دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ»(۱).

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نیکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پیغمبر ﷺ فرمایي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که یې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که یې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري(۲).

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک بکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه یم، زه روژه یم(۳).

۷۶- د اولنۍ میوې لیدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

(۱) ابو داود ۳/۳٦۷، ابن ماجه ۱/٥٥٦، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹٦-۲۹۸ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او دا خبره یې په صراحت کړیده چي پیمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سره روژه ماته کړه دا به یې ویل. او الباني په صحیح ابي داود ۷۳۰/۲ کي هغه صحیح بللی دی.

(۲) مسلم ۱۰٥۴/۲.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۰۳/۴)، مسلم ۸۰٦/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[۱].

۞ الهي! زمونږ په ميوه کي راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[۲] کي راته برکت واچوې.

۷۷- د ترَچيدلو* دعا

۱۸۸- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک وترَچيږي*، نو ودي وايي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله ﷻ دي پـــر تا رحم وکړي، چي کله يې «يرحمک الله» وويل، نو (هغه بل به ورتـــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[۳] يعني: الله دي تا ته هدايت وکړي، او الله دي ستا احوال او کار سم کړي.

۷۸- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي

۱۸۹- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدايت وکړي، او الله دي ستاسو احوال او

---

(۱) مسلم ۲/۱۰۰۰.

(۲) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(۳) بخاري ۷/۱۲۵.

(٤) ترمذي ۵/۸۲، احمد ۴/۴۰۰، ابو داود ۴/۳۰۸، صحيح الترمذي ۲/۳۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»(۱).

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»(۲).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه څوک له يوې ښځې سره واده وکړي، او يا مرېی* واخلي، نو داسې به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چې تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چې تا هغه پيدا کړيده.

---

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۳۱۶.

(۲) ابو داود ۲/۲۴۸، ابن ماجه ۱/۶۱۷، صحيح ابن ماجه ۱/۳۲۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چـــي كلـــه اوبښ واخـــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخکينی دعا به وکړي.

۸۱- خپلې ښځې سره کوروالی* نه مخکې دعا

١٩٢- «بِاسْـــمِ اللَّـــهِ، اللَّهُـــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»(١).

۞ د الله پـــه نوم (کوروالی* کوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري کـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري کړې چي تا مونږ ته راکړيدی.

۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(٢).

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم.

۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»(٣).

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلی يم له هغه

(١) بخاري ١٤١/٦، مسلم ١٠٢٨/٢.

(٢) بخاري ٩٩/٧، مسلم ٢٠١٥/٤.

(٣) ترمذي ٤٩٣/٥، ٤٩٤/٥، صحيح الترمذي ١٥٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چي ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډېرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چي وايي: پيغمبر ﷺ بـــه پـــه يـــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډېر بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصـــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چـــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لک»[١] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧ – «وَلَكَ»[٢].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩ – «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[٣].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتني) نه ځان ساتلی شي

١٩٩ - (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[٤].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمـــد ٥/٨٢، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢/٢٠٠.

(٤) مســـلم ١/٥٥٥، او پـــه بـــل روايت ١/٥٥٦ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنگه) په هر لمانخه کي د وروستی ناستي د «التحیات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتني نه پناه غوښتل[(۱)].

۸۹- څوک چي چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»[(۲)]. هغه ته به داسي وايي

۲۰۰- «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[(۳)].

۞ هغــه ذات دي در سره محبت وکړي چي تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

۹۰- څوک چي خپل مال تا ته وړاندي کړي، هغه ته دعا

۲۰۱- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[(٤)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

۲۰۲- «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[(٥)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

---

(۱) ددي کتاب ۵۵ نمبر حديث، او ٥٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(۲) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(۳) ابو داود ۳۳۳/۴، او الباني په صحيح سنن ابي داود ۹٦۵/۳ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ۸۸/۴).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص ۳۰۰، ابن ماجه ۸۰۹/۲، صحيح ابن ماجه ۵۵/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

۹۲- له شرک نه د ويري* دعا

٢٠٣- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غوارم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غوارم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[٢]

٢٠٤- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاَّ طَيْرُكَ، وَلاَ خَيْرَ إِلاَّ خَيْرُكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»[٤].

---

(١) احمــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابــن الســـني ص١٣٨، ٢٧٨ نمــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* یوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خیر ټول ستا لخوا نه دی، او بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپریدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمدُ لله، الحمدُ لله، الحمدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ»[1].

۞ د الله په نوم سره (سپریږم)، الله لره ټوله غوره ستاینه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړیده، او مونږ د هغه مهارونکي* نه يو، او بیشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بیرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاینه ده، الله لره ټوله غوره ستاینه ده، الله لره ټوله غوره ستاینه ده، الله ډیر لوی دی، الله ډیر لوی دی، الله ډیر لوی دی، په پاکي سره یادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زیاتی* کړیدی،

نمبر حدیث کي هغه صحیح بللی دی.

او نیک فالي د پیغمبر ﷺ خوښیدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوریده، او خوښه به يې شوه، نو داسي به يې ویل: ستا نیک فال مو ستا له خولې نه واخیست. ابو داود، احمد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۳۶۳/۲ کي هغه د ابو الشیخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحیح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳۴/۳، ترمذي ۵۰۱/۵، صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چي په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک گناهونه نشي بخښلاى*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»(١).

۞ الله ډير لوى دى، الله ډير لوى دى، الله ډير لوى دى، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، پاک دى هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سورلى) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کې لـــه تا نه د نيکى او پرهيزگارى، او دداسي عمل سوال کوو چي تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالى يې راته لنډ

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کې ملګرى، او په کور کې سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختي نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چې کله له سفر نه بيرته راستنيدونکى وي نو همدا دعا به وايي، او ورســـره بـــه دا هم وايي: بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستايونکي* يو.

۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸- «الـــلهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أَظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضِـــينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخَيرَ أهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وَشرِّ ما فيهَا»[1].

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوى سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوى سره د الوُزَوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

(۱) حـــاکم ۲/ ۱۰۰، او هغـــه يې صحيح بللى دى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، ابن السني ۵۲۴ نمـــبر حديث، او حافظ د الاذکار په تخريج ۵/۱۵۴ کي هغه حَسَن بللى دى، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت کړيدى، تحفة الاخيار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې كــلي خير، او د هغه د اوسيدونكو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم كوم چي په هغه كي دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونكو له شر نه، او د هغه څه له شر نه كوم چي په هغه كي دي.

۹۸- بازار ته ننوتلو دعا

۲۰۹- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[1].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، هغه لره ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند وركوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندى دى، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس كي دى، او هغه پر هر څه قادر دى.

۹۹- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

۲۱۰- «بِسمِ اللهِ»[2].

۞ د الله په نوم سره.

(۱) تــرمذي ۲۹۱/۵، حاكم ۵۳۸/۱، او الباني په صحيح ابن ماجه ۱۲/۲، او په صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ كي هغه حَسَن بللى دى.

(۲) ابو داود ۲۹۶/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۴۱/۳ كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»(۱).

۞ هغـه الله تـه دې سپارم، چې هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کیږي.

۱۰۱- د مقیم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْتَوْدِعُ اللَّـهَ دِيـنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»(۲).

۞ زه سـتا دیـن، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»(۳).

۞ الله دې در ته د پرهیزګارۍ توښه درکړي، او الله دې ستا ګناه وبخښي، او چیرته چې یې (الله دې) درته نیکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کې تکبیر او تسبیح

۲۱٤- جابر ﷺ وایي: کله چې به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحیح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحیح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحیح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ویل، او کله چي به ښکته کیدو نو «سُبْحَانَ اللّٰه» به مو ویل[(١)].

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلاَئِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[(٢)].

❁ الله لره (زموږ) پر ستاینه، او پر موږ باندي د هغه د ښو نعمتونو یو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زموږ مل* اوسه، او خپل (بې شماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) موږ ته راکړه، پناه غوارم[(٣)] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر یا پرته له سفر نه په یو ځای کي د کوزیدلو او ودریدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[(٤)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٥٣/٦).

(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤، او د «سَمِعَ سامِعٌ» معنی داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاینه زموږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روایت) معنی داده: اوریدونکي زما دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وویل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنی داده: موږ (په خپل) حفظ او امان کي ونیسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره موږ ته راکړه، او له موږ نه هر رنګه تکلیف او ضرر لیري کړه. شرح النووي ٣٩/١٧.

(٣) حال په معنی د مصدر دی، او (اعوذ) مقدر دی.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٠/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پيدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»[1].

۞ پـــر هر لوړ* ځای به درې ځلي «الله اکبر» وايي، او بيا به دا دعـــا کـــوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څــه قادر* دی، مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* يو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وکړه، او په يوازي* يې (د کفارو) ډلو ته ماتي ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالی او یا خواشینی کار پیښیدو په وخت کي دعا

۲۱۸- كَـــانَ ﷺ إِذَا أَتَـــاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ

(۱) پيغمبر ﷺ به چي کله له کومي غزا او يا حج نه بيرته راغی نو دا اذکار به يې ويل.
بخاري ۱۶۳/۷، مسلم ۹۸۰/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الَّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإِذَا أَتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»(١).

۞ پيغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخي ته راغی، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نيک کارونه سر ته رسيږي.

او چـــي کله به ناخوښه کار ورته پيښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال کي.

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْراً»(٢).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت وليږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»(٣).

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ٤٩٩/١ کي هغه روايت کړی، او صحيح بللی دی، او الباني هم په صحيح الجامع ٢٠١/٤ کي هغه صحيح بللی دی.

(٢) مسلم ٢٨٨/١.

(٣) ابـــو داود ٢١٨/٢، احمد ٣٦٧/٢، او الباني په صحيح ابي داود ٣٨٣/٢ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود ووايئ، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-۴- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-۵- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فـــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله ﷻ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

(۱) ترمذي ۵۵۱/۵ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲۵/۳ صحيح الترمذي ۱۷۷/۳.

(۲) نسائي، حاکم ۴۲۱/۲، او الباني په صحيح النسائي ۲۷۴/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابـــو داود ۲۰۴۱ نمـــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۳۸۳/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[١].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کیدلای تر څو خپل مینځونو کي مینه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي یو شی* ونه ښایم چي که وکړی، په خپلو مینځونو کي به مو مینه محبت پیدا شي؟ خپلو مینځونو کي سلام خپور کړی[٢].

٢٢٥-٢- (قال ﷺ): «ثَلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[٣].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه ټولــه ولرل نو پوره ایمان یې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بې وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

---

(١) مسلم ١/٧٤ او نورو روايت كريدى.

(٢) يعني: يو په بل باندي هميشه سلام كوى.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١/٨٢) له عمار ؓ نه موقوف او معلق روايت كريدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللَّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[۱].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چي يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چي کوم اسلام غوره دی؟[۲] (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چي (د الله په لار کي) ډوډی ورکړې، او سلام وکړي پر هغه چا چي پيژني يې او که يې نه پيژني.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[۳].

۞ کله چي اهل کتاب (يهود او نصاری) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کي) ورته ووایاست: (وعليکم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّه مِنْ

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کي کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[١].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چې د چرګ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلې وي، او چې كله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چې هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه كې د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[٢].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چې په شپه كې د سپيو غپل، او د خرو هنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څه ويني چې تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوك چې دي ښكنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[٣].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٣٥٠/٦)، مسلم ٢٠٩٢/٤.

(٢) ابو داود ٣٢٧/٤، احمد ٣٠٦/٣، او الباني په صحيح ابي داود ٩٦١/٣ كي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٧١/١١)، مسلم ٢٠٠٧/٤، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چې ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قیامت په ورځ و تاته د نژدیکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستایلو په وخت به داسي وایي

۲۳۱- قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَناً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[1].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[2]، او د الله په وړاندي د هیچا تزکیه* او د هغه په سپيڅلتیا* حکم نه کوم[3]، زه په هغه داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چې د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲- «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹۶/۴.

(۲) دا د حدیث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) یعني: د هیچا په زړه نه یم خبر، او په زړونو عالم یو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[١].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوى يې (زما په باره كي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وكړې چي دوى پري خبر ندي، او دوى چي په ما څه ګمان كوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره كي به محرم لبيك څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[٢].

۞ الهي! ستا حكم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حكم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شكر) او ټولواكي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اكبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[٣].

---

(١) بخـــاري پــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث كي روايت كړى، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث كـــي هغه صحيح بللى دى، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دى په شعب الإيمان ٤/٢٢٨ كي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٣/٤٠٨)، مسلم ٢/٨٤١.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٣/٤٧٦)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٣/٤٧٢) دي وكتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ د کعبې نه یې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسید، نو هغې ته به یې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللّٰهُ أَكبرُ» به یې ووایه.

۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کي دعا

۲۳۵- «رَبَّـنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[۱].

۞ اې زموږ پروردګاره! موږ ته په دنیا کي نعمت راکړې، او په آخرت کي نعمت راکړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودریدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِه»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّـهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، الحديث، وفيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

---

(۱) ابو داود ۱۷۹/۲، احمد ۴۱۱/۳، او بغوي په شرح السنة ۱۲۸/۷ کي روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ۳۵۴/۱ کي هغه حَسَن بللی دی، او آیت د سورت بقره ۲۰۱ آیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پيغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آيتونه به يې ويل: په رښتيا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړيده[۲]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندي وخوت* تر څو چي يې کعبه وليدله، نو بيا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحيد کلمه او تکبير به يـــې ووايه، او داسي به يې ويل: بيله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغــــه پر هر څه قادر* دی، بيله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، يو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې يوازي ماتي ورکړه، او بيا به يـــې (د هرو دوو ذکرونو) په مينځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ويل... د حديث تر آخره پوري.

او په نومړي* حديث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ويل.

---

(۱) مسلم ۸۸۸/۲.

(۲) يعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکيني آيت کي اول ذکر کړيدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [۱].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چي ما او له ما نه مخکي نورو پیغمبرانو ویـــلی دی (دادی): بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، هـــیڅ شریک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام [۲] ذکر

۲۳۸- «رَكِـــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْـــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَـــتَّى أَسْـــفَرَ جِـــدّاً، فَدَفَـــعَ رَسُـــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ» [۳].

---

(۱) تـــرمذي، او الـــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ کي، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ پر (خپلې اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به یې مخ کړ، او دعا یې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، یې ووایه او الله جَلَّ جَلَالُهُ یې په وحدانیت یاد کړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له لمر ختو نه مخکې روښنایې ښه زیاته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو یا ځلو ویشتلو په وخت) د هرې شګې* ویشتلو سره «الله اکبر» ویل

۲۳۹- «یُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِندَ الجِمارِ الثَّلاثِ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقِفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافِعاً يَدَيْهِ بعدَ الجَمرةِ الأُولَى والثانـيَةِ، أمَّـا جَمْـرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَرْمِيهَا ويُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ ويَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[1].

۞ د درو جمـرو* ویشتلو په وخت چې هره شګه* ولې نو «الله اکـبر» بـه وایې، او بیا به لږ وړاندې ځي، او درېږي به او قبلې ته به مخـامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمـرې* نه وروسته، اما درېمه جمره چې کومه ده، هغه به وُلي، او د هرې شګې* سره به «الله اکبر» وایي، او بیا به ځي او د هغې سره به (د

(۱) بخـاري (فـتح الـباري ۵۸۳/۳، ۵۸۴/۳)، او الفاظ یې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ۵۸۱/۳) وکتل شي، او مسلم هم روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دريږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا

۲٤٠- «سُبْحانَ اللهِ»[(۱)].

۞ الله لره ټوله پاکي ده.

۲٤١- «اللهُ أكبرُ»[(۲)].

۞ الله ډير لوی دی.

۱۳۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤٢- كَـــانَ النبيُّ ﷺ إذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى[(۳)].

۞ پيغمـــبر ﷺ تــه چي به کله داسي خبر راغی چي په هغه به خوشحاليده، او يا د بل چا لپاره د خوشحالي خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پريوت.

۱۳۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

۲٤٣- «ضَــعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۴/۱۸۵۷.

(۲) بخاري (فتح الباري ۸/۴۴۱)، صحيح الترمذي ۲/۱۰۳، ۲/۲۳۵، مسند احمد ۵/۲۱۸.

(۳) بـــيله نســـائي نـــورو اصـــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ۱/۲۳۳، اِرواء الغليل ۲/۲۲٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[۱].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښېږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه ځني ويريږم*.

۱۳۵- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا

۲۴٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيه، أَو مِنْ نَفْسه، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[۲].

۞ کله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان کي، او يا خپل مال کي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وکړي، نو د هغه لپاره دي د برکت دعا وکړي، ځکه نظر کيدل* حق دي[۳].

۱۳٦- د ويري په حالت کي دعا

۲٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ»[٤].

---

(۱) مسلم ۱۷۲۸/۴.

(۲) مسند احمد ۴۴۷/۴، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ۲۱۲/۱ کي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ۱۷۰/۴ د ارناؤوط تحقيق دي وکتل شي.

(۳) يعني: نظر کيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ۱۸۱/٦)، مسلم ۲۲۰۸/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[(۱)].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره یې حلالوم، الهي! ته یې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲٤۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[(۲)].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بیهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مینځ کي عبارت د بیهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخیرنی جمله مي په معنی سره د مسلم له روایت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحیح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او ارناؤوط د العقیدة الطحاویة په تخریج ص۱۳۳ کي د هغه اسناد صحیح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا کړي، او خواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازليږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمکه کي يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپي او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپي راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کي چي خير ور سره وي، اي مهربان ذاته.

١٢٩- استغفار او توبه

٢٤٨-١- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[(١)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ کي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

٢٤٩-٢- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[(٢)].

۞ او فرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کي

(١) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١).

(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

٢٥٠-٣- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»[١].

۞ او ﷺ فــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي[٢].

٢٥١-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»[٣].

---

(١) ابــو داود ٨٥/٢، ترمذي ٥٦٩/٥، حاکم ٥١١/١ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ١٨٢/٣، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ٣٨٩/٤-٣٩٠ د ارناؤوط تحقيق.

(٢) او دا تيښته لويه ګناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(٣) تــرمذي، نسائي ٢٧٩/١، حاکم، صحيح الترمذي ١٨٣/٣، جامع الاصول ١٤٤/٤ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»[١].

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[٢].

۞ او فرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکر نه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلي بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٥، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغه نه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايه، او (الله) ته به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضې وختونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٤/٣٨٦ دې وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

٢٥٤-١- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مائَةَ مَرَّة، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدَ الْبَحْرِ»[١].

❁ پیغمبر ﷺ فرمايي: څوک چې په ورځ کې سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّــه وَبحَمْــده[٢]» ووايي، گناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځگ* په اندازه وي.

٢٥٥-٢- وقــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إِسْمَاعيلَ»[٣].

❁ او فرمايي: څوک چې «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چې د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

---

(١) بخـــاري ١٦٨/٧، مســـلم ٢٠٧١/۴، او په سهار او مابنام کې يې د سلو ځلو لوستلو فضيلت دي په همدي کتاب کې د(٩١) نمبر حديث په حاشيه کې وکتل شي.

(٢) ترجمه يې مخکې په (٩١) نمبر حديث کې شويده.(ژباړن)

(٣) بخـــاري ٦٧/٧، مسلم بلفظه ٢٠٧١/۴، او د هغه په ورځ کې د سلو ځلو ويلو فضيلت دي په همدي کتاب کې د (٩٣) نمبر حديث په حاشيه کې وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلور مرَيان* آزاد كړي وي.

٢٥٦-٣- وقــال ﷺ: «كَلمَتَان خَفيفَتَان عَلَى اللّسَان، ثَقيلَتَان في الْميزَان، حَبيبَتَان إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيمِ»[(١)].

۞ او فــرمايي: دوه كــلمې دي چې پر ژبه سپكي، په تله* كې درنــې، مهربان (خداى) ته محبوبې دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيمِ[(٢)]».

٢٥٧-٤- وقــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّــه، وَلاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ ممَّا طَلَعَتْ عَلَيْه الشَّمْسُ»[(٣)].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّــهُ أَكْبَرُ[(٤)]» ويــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چې لمر پرې راختلى دى[(٥)].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

---

(١) بخاري ٧/١٦٨، مسلم ٤/٢٠٧٢.

(٢) ترجمه يې مخكې شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٤/٢٠٧٢.

(٤) ترجمه يې مخكې شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې كلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْـــفَ حَسَـــنَةٍ؟» فَسَـــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِه: يَا نَبِيَّ اللَّه كَيْفَ يَكْسبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَة، أَوْ يُحطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطيئَة»[۱].

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چي هره ورځ زر نـــيکی لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورځخه پوښتنه وکړه چي څنګه يو کس له موږ ځخه کولای شي زر نيکی لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکی وليکل شي، او يا به يي زر ګناهونه ورژيړي*.

۲۵۹–٦– «مَـــنْ قَـــالَ: سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّة»[۲].

۞ (او فرمايي) څوک چي «سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه[۳]» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکړل شي*.

۲٦۰–۷– وقـــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّه بْنَ قَيْس، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَـــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّة؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّه، قَالَ:

(۱) مسلم ۲۰۷۳/۴.

(۲) تـــرمذي ۵۱۱/۵، حـــاکم ۵۰۱/۱ هغـــه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کريده، صحيح الجامع ۵۳۱/۵، صحيح الترمذي ۱٦۰/۳.

(۳) ترجمه يي مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ باللّه»[(١)].

۞ او ﷺ فرمايي: اي عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولي نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفـــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيكيو د كولو) مګر په (توفيق) د لوی الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقـــال ﷺ: «أَحَـــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[(٢)].

۞ او فـــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ كلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[(٣)]»، چي په كومه دي شروع وكړه تاته پكښي څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُول اللَّه ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ للَّه كَثيراً، سُبْحَانَ اللَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَـــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ باللَّه الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.
(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.
(٣) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»[(۱)].

۞ يو صحرايي* پيغمبر ﷺ ته راغی او ويې ويل: ما ته داسې خبره وښايه چې زه يې ووايم، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[(۲)]»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او روزي را ته راکړې.

۲٦۳-۱۰- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»[(۳)].

۞ کله چې به يو سړی مسلمان شو، نو پيغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بيا به يې ددې کلماتو په ويلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او ما ته

(۱) مسلم ۲۰۷۲/۴، او ابو داود زيات کړيدي: کله چې صحرايي سړی روان شو، پيغمبر ﷺ وفرمايل: په رښتيا سره يې خپل لاسونه له خير نه ډک کړل. ۲۲۰/۱.

(۲) د نومړو اذکارو ترجمه مخکې په مختلفو ځايونو کې شويده.(ژباړن)

(۳) مسلم ۲۰۷۳/۴، او په بل روايت کې يې داسې راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنيا او آخرت خيرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راكړي، او روزي را ته راكړي.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَــلَ الدُّعَــاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[١]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذكر «لا إله إلا الله» دى.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[٢].

۞ (او فــرمايي) نــيكي، او (له انسان نه ورسته) پاتي كيدونكي (كلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه[٣]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَــنْ عَــبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) تــرمذي ٤٦٢/٥، ابــن ماجــه ١٢٤٩/٢، حاكم ٥٠٣/١ هغه صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه كړيده، صحيح الجامع ٣٦٢/١.

(٢) احمــد ٥١٣ نمــبر حديــث كي د احمد شاكر په ترتيب سره روايت كړيدى، او اسناد يې صــحيح دى، مجمع الزوائد ٢٩٧/١ دي وكتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام كي هغه د ابــو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت كړيدى، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاكم صحيح بللى دى.

(٣) ددې كلماتو ترجمه مخكي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه[١].

۞ لــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چې ما پیغمبر ﷺ ولید چې په ښي* لاس سره یې تسبیحات (اذکار) ویل.

١٣٣- د ښکیو او عامو آدابو ځنځه

٢٦٧- «إِذَا كَــانَ جُــنْحُ اللَّــيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْــتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»[٢].

۞ (پیغمــبر ﷺ فرمایي) کله چې شپه تیاره شي، یا شپه در باندي راشــي، نــو خپل ماشومان (کور ځخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چې شــیطانان پدې وخت کې خوریږي*، کله چې د شپې نه یو ساعت تیر شي، نو بیا یې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پــه هغــه) یــاد کړی، ځکه چې شیطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژیانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

(١) ابو داود بلفظه ٨١/٢، ترمذي ٥٢١/٥، صحيح الجامع ٢٧١/٤، ٤٨٦٥ نمبر حديث.
(٢) بخاري (فتح الباري ٨٨/١٠)، مسلم ١٥٩٥/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړي، او خپل لوښي پټ كړي، او د الله نوم (په هغه) ياد كړي، كه څه هم له پاسه پرې څه كښيږدي، او خپل څراغونه* مړه كړي.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې د یاګانو رسم الخط

مثال	د (یاء) رسم الخط
ځي، بچي	(ي)
سړې اوبه، مزې	(ې)
سړی، تندی	(ی)
هګۍ، ځپلۍ	(ۍ)

ورته رسم الخطونه

لاندیـــني حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کیږي، چې هغه دادي:

ورته رسم الخط	د کتاب رسم الخط
(ٹ) لکه: ٹپونه	(ټ)
(ڈ) لکه: ڈوڈے	(ډ)
(ڑ) لکه: خوڑل	(ړ)
(ے) لکه: (سړے، تندے)	(ی)
(ی) لکه: (ځی، بچی)	(ي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کي نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
اميد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښني	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبی کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښي، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آينده	مستقبل، راتلونکي زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيتی
بارخو	رخسار، اننگی
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بي پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بي وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
پرانستل	بيرته كول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښكاره كيدلو حالت
پرې کيدونکي	قطع كيدونكي
پرېشاني	اندېښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښــــپه
پښې	ښـــپې
پښيمانه	ښـــپيمانه
پلو کي	ووجو کي
په بر كي نيول	په ځنګ کي نيول، په يو شي باندي چاپيره كيدل
پوټکي	پوستكي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلي	معين، معلومدار
تالنده	د آسمان ګرزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فكر كول، سوچ كول، غور كول
تدبيرونكي	انتظام کونکي، تنظيمونکي
ترچيدل	پرنجې كول، ترچَل، پرچيدل، پرنجيدل
تزکيه	بي عيبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسليم	تابعدار، فرمانبردار
تضرُع	زارۍ، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندي	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تَل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
توکه	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملي پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه ورې تیګي چي شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چپ	ګڅ، کین
چرګ	بانګي
ځکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ځلي	واري
ځمکه	زمکه
ځملاستل	ويده کيدل، پريوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپَرَول	عام کول، نشرَول
خپرول	نشرول، تيتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خوارِه	خپور، خپاره
ځاروي	ځناور
ځراغونه	ډيوې، چراغونه
ځرګندونه	بيانوول، ښکاره کول
ځښتن	خاوند
څڅ	قطره
خلاصي	برسيره، کولاوي، بيرته
خلګ	خلق
خوارِه	د خوراک شيان، طعام
خيري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دُرجې	رتبې، درجات
دروازې	ورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دي	مينځ ته راوړي دي
رِب	پروردګار
رِپ	د سترګي يو ځل بندولو په اندازه وخت
رد کيږي	واپس کيږي، نه منل کيږي
رښتوني کړه	په ځاى کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نيونکي
روژه نيونکي	روژه دار
روښانه کړي	رڼايي پکښي کي واچوي، نوراني کړي
زما	ځما
زياتي	ظلم، تيرى
زيان	تاوان، نقصان
زړه	زوړه، زړى
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکي
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژيان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژى
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپيڅلتيا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركبنه	سركش، بيلاري
سمبال	بنايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپريدولو حيوان لكه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيورى	سايه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپير
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شكه	كوچني كاني يا تيګه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښي	راسته
شودې	پی، شيدې
شي	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا یا لهجه	کلمه
باندیچي، صحرا نشین، دصحرا اوسیدونکی	صحرايي
هغه ځای چې فقیر او ناداره صحابه پکښې کښیناستل	صُفه
بیځایه کول، باطلول	ضایع کول
زیاتي	ظلم
پر ځای، منصفانه	عادلانه
روغتیا	عافیت
انجام، نتیجه	عاقبت
سزا، جزا	عذاب
د یو ځای نوم دی	عقیق
مریاني	غاړي
مغرب، لمر لویدلو طرف	غرب
غصه، قهر	غضب
ښه، بهتر	غوره
یو ځای	غونډ
د مخلوقاتو له علم نه پټ شیان	غیبیات
ملائکه، ملکه، فرشته	فرښته
دین، لاره	فطرت
سوچ	فِکر
توانا	قادر
پسه یا بل حلال حیوان حلالول	قرباني
اعمالو	کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا يا لهجه	كلمه
مخلوقات	كائنات
بنكته	كښته
كيږدي، كيدي، راولي	كښيږدي
د ګناه بدله، بدله، ګناه ورَكونكې	كفاره
زيور	ګاڼه
سياحت كونكي، ګرځيدونكي	ګرځندويه
چابک، چټک، تېز	ګړندی
بي لاري	ګمراه
همبستری، جماع كول، يوځاى كيدل	كوروالي كول
لياره	لاره
لامده	لانده
لټوالي، بيكاري	لټي
له طرف نه	لخوا
لنده، تَرَه	لمده
مونځ	لمونځ
له ما نه بچ كړې او ليري كړې	له ما نه وګرځوې
اوچت	لوړ
اوچتوي	لوړوي
ما ته	ما لره
بيګاه	ماښام

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوښتونکی، میلان کونکی، خوښونکی
مِثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنګ کول
مخامخ کیدل	میلاویدل
مخکښ	مخکې تلونکی، پیش روی
مرداری	د مړ حیوان لاش
مرو	مړه کیږو
مربی	غلام
مستغني	بې پروا، بې نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تیرول، لاس راکارل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چې نور یې عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کې، هغه څوک چې مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرشته، ملکه
منلړه	څغاسته
مه نیسه	مه ماخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
مهارورنکي	تابعداره کونکي، کنټرولونکي
موذن	بانګي، آذان کونکي
مینځه	ویڼزه، کنیزه
ناڅاپه	نابېره، ناګهانه
ناڅیزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر کیدل	د چا د کتلو په وجه بد اثر لویدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخلیدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نومړی	مذکور
نومولی دی	اینبودلی دی، بللی دی
نیکان	صالحان، نیک عملان
نیکي	ښیګړه
نېټه	تاریخ، وخت
هدایت	لارښوونه، رهنمایي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
همیشني	دائم
هنګار	هڼار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
واره	اهل وعیال، بچیان
واچوي	وغورځوي
وازه	ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافي ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وایي، او (۱٦۲) سانتي متر اوږدوالی لري.
وبخښه	وبښه، عفو کړه
وښښي	وښکي
وخوت	وخاته، پورته شو
ورژیږي	توی شي، محو شي
ورغوي	د لاس تلي
ورروسته	روستو
وسپاره	حواله کړو
وغوښتل شي	دعوت شي
وکړل شي	شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کیښودل شي
ولاړ	پاڅیدلی
ولاړه	لاړه، ختمه شوه، لیري شوه
ولوست	ووایه
ووتو	خارج شولو، بیرون شولو
ویره	ډار، خطره، یره، بیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، ډاريږي
وينبته	وريبنتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا	۱۸
٦- د اودس ماتي ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکې ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا.. ٢٢
١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣
١٤- مسجد نه د وتلو دعا.. ٢٤
١٥-د آذان اوريدو ذكرونه.. ٢٤
١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦
١٧- د ركوع دعا ٣٣
١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا.. ٣٤
١٩- د سجدې دعا.. ٣٥
٢٠- د دوو سجدو په مينځ كي دعا ٣٨
٢١- د تلاوت د سجدې دعا.. ٣٨
٢٢- د تشهد دعا (التحيات).. ٣٩
٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود.................. ٤٠
٢٤- په وروستۍ ناسته كي د سلام نه مخكي دعا.................. ٤١
٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار.. ٤٨
٢٦- د استخارې د لمانځه دعا ٥٤
٢٧- د سهار او ما ښام اذكار.. ٥٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸- د خوب اذکار ٦۹
۲۹- پــه خوب کي له يوې ډډې* نه بلې ډډې ته اوښتلو
دعا ۷۷
۳۰- پــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ
کيدلو دعا ۷۸
۳۱- هغه څه چې د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي...... ۷۸
۳۲- د وترو د قنوت دعا ۷۹
۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ۸۱
۳۴- د پريشانۍ او غم (لرې کولو) دعا ۸۱
۳۵- د بې قرارۍ دعا ۸۳
۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ۸۴
۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويرې دعا.......................... ۸۵
۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول ۸٦
۳۹- د کوم قوم نه چې ويره* لرې، دا دعا به وايي............ ۸۷
۴۰- څوک چې ايمان کي شک وکړي دهغه دعا.................. ۸۷
۴۱- دقرض اداء کولو دعا ۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا.................. ۸۹

۴۳- چا ته چې یو کار مشکل شي د هغه دعا.................. ۸۹

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسې کوي.................. ۸۹

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیرې کولو دعاګانې ۹۰

۴۶- کلـــه چې یې د خوښې خلاف کار پیښ شي، او یا له
کوم کار نه عاجز شي، داسې به وایي ۹۰

۴۷- د پیدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب.. ۹۱

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲

۴۹- د بیمار د پوښتنې په وخت هغه ته دعا ۹۲

۵۰- د بیمار* د پوښتنې کولو فضیلت......................... ۹۳

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا ۹۳

۵۲- ځکندن* حالت کې سړي ته یادونه ۹۵

۵۳- چا ته چې مصیبت رسیدلی وي، د هغه دعا.................. ۹۵

۵۴- د مړي سترګې بندولو په وخت دعا ۹۶

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا................................ ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا ٩٩
٥٧- د تعزیت دعا ١٠٠
٥٨- د مړي بنخولو وخت کي دعا........................... ١٠١
٥٩- د مړي بنخولو* وروسته دعا ١٠١
٦٠- د قبرونو د زیارت کولو دعا.......................... ١٠٢
٦١- د باد (سیلۍ) الوتلو په وخت دعا ١٠٢
٦٢- د تالندي* دعا....................................... ١٠٣
٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني.......................... ١٠٣
٦٤- د باران اوریدو په وخت کي دعا........................ ١٠٤
٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا........................... ١٠٤
٦٦- د آسمان شین کیدو دعا............................... ١٠٥
٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا ١٠٥
٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا.......................... ١٠٥
٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخکي دعا........................... ١٠٦
٧٠- له خوراک نه وروسته دعا ١٠٧
٧١- کوربه ته د میلمه دعا................................. ١٠٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- څــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا.......................... ۱۰۸
۷۳- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا......... ۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چې کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي.. ۱۰۹
۷۵- کله چې روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا................................ ۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا.. ۱۱۰
۷۸- کله چې کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي............ ۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا..................................... ۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکې دعا.......... ۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا.. ۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*.......................... ۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسې وايي.. ۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............ ۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسې وايي.. ۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا.... ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويرې* دعا.............................. ۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فِيكَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا........................... ۱۱۶
۹۵- د سپرېدو دعا.. ۱۱۷
۹۶- د سفر دعا.. ۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا............................... ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا...................................... ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۹- د سپرلی غورځیدو په وخت دعا ۱۲۰

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته ۱۲۱

۱۰۱- د مقیم* دعا مسافر ته ۱۲۱

۱۰۲- په سفر کي تکبیر او تسبیح ۱۲۱

۱۰۳- د سهار* په وخت د مسافر دعا ۱۲۲

۱۰۴- په سفر یا پرته له سفر نه په یو ځای کي د کوزیدلو او ودریدلو دعا ۱۲۲

۱۰۵- د سفر نه د ستنیدو دعا ۱۲۳

۱۰۶- د خوشـــحالی او یا خواشینی کار پیښیدو په وخت کي دعا ۱۲۳

۱۰۷- پر پیغمبر ﷺ د درود ویلو فضیلت ۱۲۴

۱۰۸- سلام خپرَوَل* ۱۲۶

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي ۱۲۷

۱۱۰- د چـــرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا ۱۲۷

۱۱۱- په شپه کي د سپیو د غپلو اوریدو په وخت دعا ۱۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- څوک چې دي ښکنځلي وي هغه ته دعا............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستایلو په وخت به داسې وايي.........۱۲۹
۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسې
وايي.......................................۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره كې به مُحرم لبيک څنګه وايي........۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اكبر» ويل ..۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ كې دعا ۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودريدو دعا.................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا ۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر ۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هرې شګې*
ويشتلو سره «الله اكبر» ويل ۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونكي كار پيښيدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي ..۱۳۵
۱۲۴- څوک چې په خپل بدن كې درد محسوس كړي څه
به کوي.......................................۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويرې دعا ١٣٦
١٢٦- د ويرې په حالت کې دعا........................... ١٣٦
١٢٧- د قرباني حلالولو* په وخت کې څه ويل پکار دي ١٣٧
١٢٨- هغه څه چې د سرکښو* شيطانانو د مکر او چل دفع
کولو لپاره ويل کيږي.................................... ١٣٧
١٢٩- استغفار او توبه.. ١٣٨
١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اکبر» فضيلت............................ ١٤١
١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه.................... ١٤٦
١٣٢- د نېکيو او عامو آدابو څخه.......................... ١٤٧
په کتاب کې د ياګانو رسم الخط.............................. ١٤٩
ورته رسم الخطونه ١٤٩
د لهجې د اختلاف په صورت کې د يو معنا لرونکو کلماتو
لست ١٥٠
د موضوعاتو فهرست ١٦٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library